

# РЕШЕНИЕ

№ 3888

гр. София, 14.06.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН  
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова**

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска  
Ванина Колева**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3421** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радина Карамфилова-Десподска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Областен отдел „Автомобилна администрация“ срещу Решение № 20061179 от 09.03.2021 г., постановено по нахд № 15883/2018г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97-ми състав, с което е отменено изцяло НП № 42-0001995 от 01.08.2018 г., издадено от началника на Областен отдел „Автомобилна администрация“- С., с което на G. S. на основание чл.93в, ал.17, т.3 от ЗАвПр е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1500 лв. за нарушение на чл.12, §.7, буква „б“, т.(ii) изр. посл. от същата буква от Приложение „Контролен уред“ АЕТР ДВ 28 от 1995г.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Като неправилни се определят изводите на съда, че в хода на административнонаказателното производство са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, водещи до опорочаване на същото и ограничаващи правото на защита на нарушителя.

Посочват се аргументи за това, че субсидиарното прилагане на нормите на НПК в частта относно задължението за назначаване на преводач не може да стане на основание чл. 84 ЗАНН, тъй като са приложими за производството по обжалване на наказателните постановления пред съда. В тази връзка, се приема, че неприложима е и нормата на чл. 55, ал. 4 НПК, с която в българското законодателство е възприета Директива 2010/64/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20.10.2010 г., относно правото на устен и писмен превод в наказателното производство, тъй като директивата не се прилагала в случаите, когато законодателството на държава-членка предвижда налагането на санкция за леки нарушения от страна на орган, различен от съд с компетентност по наказателноправни въпроси, и когато налагането на такава санкция може да бъде обжалвано пред съд.

В съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, не се явява и не се представлява. В постъпил отговор до съда на 13.05.2021г. оспорва касационната жалба и моли съда да остави в сила процесното решение. Посочва се, че при съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до опорочаване на административнонаказателното производство и ограничаващи правото му на защита по подробно изложени съображения.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, XXII – ри касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество, е неоснователна по следните съображения:

С решение № 20061179 от 09.03.2021г. по НАХД № 15883/2018г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97-ми състав е отменил наказателно постановление /НП/ № 42-0001995 от 01.08.2018г., издадено от началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“- С., с което на G. S. на основание чл.93в, ал.17, т.3 от ЗавПр е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1500 лв. за нарушение на чл.12, §.7, буква „б“, т.(ii) изр. посл. от същата буква от Приложение „Контролен уред“ АЕТР ДВ 28 от 1995г.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Г. Г., както и писмените доказателства, представени по делото. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на административнонаказателното производство и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Съдът намира, че при липсата на осигурен преводач в хода на административно наказателното производство, ответникът изцяло е нарушил правото на участие и защита в това производство на лицето G. S., който се явява чуждестранен гражданин.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК, въз основа на събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и поотделно, приема следната фактическа обстановка:

На 31.07.2018г., около 18.00 часа в [населено място], след АМ Т. по посока на движение [населено място] била извършена проверка на Г. С., гражданин на Република М., От проверката било установено, че лицето е водач на товарен автомобил и извършва международен превоз на товари от България до М.. Превозното средство било оборудвано с дигитален тахограф, но водачът не предоставил на проверяващите органи удостоверение за дейности по образец и тахограfsки листа за периода от 20.00ч. на 21.07.2018г. до 21.00 ч. на 24.07.2018г. Поради това е съставен АУАН № 252703/31.07.2018г., а въз основа на акта процесното НП.

При правилно установената от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97-ми състав фактическа обстановка настоящият състав намира, че при издаване на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да обуславят отмяната му. Въззивният съд по съществото на спора и във връзка с изложените касационни доводи е развил правилни съображения, които напълно се споделят от касационната инстанция.

Съгласно разпоредбата на чл. 84 ЗАНН, за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления са приложими нормите на НПК. Според чл. 21 НПК, лицата, които не владеят български език могат да се ползват от родния си или от друг език, за което се назначава преводач. Задължението за осигуряване на условия и възможности за ефективното упражняване правото на защита е регламентирано и с чл. 15 НПК. Необходимостта от назначаване на преводач от български на чужд език в административнонаказателното производство произтича и от задължението на актосъставителя по чл. 43, ал. 1 ЗАНН да осигури възможност на нарушителя да се запознае със съдържанието на съставения акт към момента на предявяването му. Касае се за процесуално задължение, поради което не следва да се счита, че ползването на преводач е предпоставено единствено и само от проявена от самия нарушител инициатива. Невъзможността нарушителят да се запознае със съдържанието на акта на разбираем за него език към момента на съставянето му е довела до ограничаване на правото му да се защити и да участва ефективно в първата фаза на административнонаказателният процес - тази пред административнонаказващия орган. Освен по отношение съставянето и предявяването на АУАН, задължението за осигуряване на преводач е относимо и за производството по Раздел IV от ЗАНН за налагане на административните наказания, понеже именно с НП се повдигат и предявяват административнонаказателните обвинения. Пренебрегването на това изискване представлява съществено процесуално нарушение, тъй като пряко засяга правото на защита. Правото на нарушителя да ползва преводач е неотменимо, като само при негово изрично и надлежно дадено съгласие може да бъде лишен от това му право. С оглед правилата за разпределяне на доказателствената тежест, административнонаказващият орган е този, който следва да докаже, че е налице изричен отказ за назначаване на преводач в хода на административнонаказателното производство, за какъвто няма данни да е налице по делото.

Свидетелските показания на актосъставителя като единствено доказателство, в които последният твърди, че при разговор с македонски граждани не е необходим преводач, не опровергават липсата на осигуряване на надлежен превод на съставения АУАН,

както и това, че не са били разяснени правата на нарушителя във връзка със съставянето на акта. В АУАН нарушителят не е вписал на разбираем за него език, че е бил осъществен превод и че е разбрал в извършването на какво нарушение е бил обвинен. Правото на нарушителя да ползва преводач е неотменимо, като само при негово изрично и надлежно дадено съгласие може да бъде лишен от това му право.

Липсата на преводач, който да разясни смисъла на административното обвинение на нарушителя и правата му на защита по предвидените в ЗАНН процесуални възможности са довели до абсолютно процесуално нарушение, което не може да бъде санирано нито в административно наказателното производство, най малко и във въззивното съдебно производство.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XXII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20061179 от 09.03.2021г., постановено по НАХД № 15883 по описа за 2018г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97 – ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДЕТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: